

Kunst is een keuze

De KunstRAI in Amsterdam was ooit een experimentele, vrijgevochten kunstbeurs vol verrassingen. Inmiddels is het aanbod minder revolutionair, al blijft het de moeite waard om er rond te neuzen. Alleen al vanwege de gesprekken met de standhouders en de andere bezoekers!

Wim van Krimpen organiseerde de eerste KunstRAI in 1985. Daarna volgde een tumultueuze tijd waarin de beurs heen en weer slingerde van populair naar exclusief, van landelijk naar internationaal en van hoogwaardig naar commercieel. Toekomstig directeur **Lisa van de Weerthof** krijgt na de huidige editie de kans om haar eigen stempel te drukken op dit instituut, omdat zij dan directeur **Erik Hermida** opvolgt.

„Nu zijn hier maar tien serieuze galeries”, overwoog kunstschrijver **Floris Kappelle**. Hij bedoelde het natuurlijk aardig.

„Kunst is een keuze”, citeerde burgemeester **Femke Halsema** oprichter Wim van Krimpen. In haar openingstoespraak op deze veertigste editie sprak ze over de jaren 80, waarin de beurs startte: „Velen keerden zich tegen het systeem.” Zo ook de kunst destijds. Mensen die zich nu druk maken over onrust in de stad, moeten in haar ogen maar eens denken aan toen: „Het was de tijd dat de burgemeester de Staatsliedenbuurt

werd uitgejaagd”, zei ze over de krakers die **Ed van Thijn** belaagden in 1984. „Overigens hoop ik niemand op ideeën te brengen”, voegde ze er met pretogen aan toe.

Die anarchistische krakersrelen zijn voorbij. Maar de keuze voor kunst is in haar ogen nog altijd een juiste: „Amsterdam moet de talloze galerieën in de stad koesteren”, vond ze. „We leven in een tijd dat schamper wordt gedaan over schoonheid en waarin kunstliefhebbers worden weggezet als elitair.” Wat is er op tegen om je in het

Teigetje (l.) en Woelrat (r.) voor een foto van hen beiden met Gerard Reve achter hen, met Sietse Verstege tussen hen in.

VOOR MEER VERHALEN KIJK OP [TELEGRAAF.NL/FINANCIEEL/STAN-HUYGENS-JOURNAAL/](https://telegraaf.nl/financieel/stan-huygens-journaal/)

werk van een ander te verplaatsen, leek zij zich af te vragen: „Kunst is een keuze om onszelf opnieuw uit te vinden.”

Kunstenaars **Jeroen Henneman** en **Klaas Gubbels** waren te vinden bij galerie WonderWood. „Ik werk nog iedere dag”, zei de 91-jarige Gubbels. „In ieder geval ga ik naar mijn atelier. Daar begin ik met kaarten. Patience. Dat is mijn inspiratie. En soms komt er niks.”

Fotografe **Marie Cecile Thijs**, Kunstenaar van het Jaar 2024, sprak belangstellenden bij enkele van haar portretten. **Willem Bruno van Albada**, door auteur **Gerard Reve** omschreven als Teigetje en **Hendrik van Manen**, bijgenaamd Woelrat, boden hun artistieke breiwerk aan in de stand van hun zaak Teigetje & Woelrat, waarin **Sietse Verstege** met hen samenwerkt.

Kunsthandel Simonis & Buunk koos voor kunst van gearriveerde namen. „Onze kunstenaars zijn bijna allemaal overleden”, onderstreepte **Teo van den Brink** de rijpheid van zijn aanbod. Van **Karel Appel**, **Cornellie** en **Eugene Brands** tot **Theo Wolvecamp**, **Piet van Wijngaert** en **Harm Kamerlingh Onnes**. Allemaal grote Nederlandse namen. „Wij zijn hier wel een uitzondering”, realiseerde Van den Brink zich. „We staan hier dit jaar voor het eerst.” Eens zien, of hij volgend jaar dezelfde keuze maakt...

V.l.n.r.: Wim van Krimpen, burgemeester Femke Halsema, Lisa van de Weerthof en Erik Hermida.

FOTO'S DE TELEGRAAF

Teo van den Brink bij zijn schilderij van Lucebert: „Dit kan wel eens het topstuk van de beurs zijn.”

Ajax-grootheid Michael van Praag en kunstenares Micky Hoogendijk. „Ik maak haar website”, zei Van Praag.

Klaas Gubbels (91) en Jeroen Henneman.